TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, A. N. KOSKELA, K. E. HEIKKINEN

TOVERI

(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnisa daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:

For 1 year $3.75; For 6 Months, $2.00; For 3 Months, $1.25; For 1 Month 50c.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta $3.75; 6 kuukautta $2.00; 3 kuukautta $1.25; 1 kuukausi 50c.

SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:

1 vuosikerta $6.50; 6 kuukautta $3.50.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.

Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa.
Telefooni: konttori 365, toim. 832.

1

Päättyneen lakon jälkeen

Järjestyneen työväestön joukkovoima näkyy pakottavan työnantajat tekemään työväestölle myönnytyksiä jo niilläkin aloilla, joilla sellaisille on näihin saakka vain naurahdeltu ja milloin ovat olleet hiukan vakavampaa laatua, paljastettu joitakin tuliluikkuja ja ajettu vaatijat tiehensä.

Nyt on saatu voittoja, tosin pieniä, mitättömän pieniä siihen verraten mitä nykyiset elintarpeitten hinnat edellyttäisivät, mutta sittekin voittoja. Ja miksi saatiin voittoja? Ei suinkaan isännistön hyväntahtoisuudesta. Ei suinkaan muusta syystä kuin työväestön lujan yhteenliittymisen takia. Kaikki lähtivät vaatimuksia tukemaan ja niin saatiin voitto.

Mutta voiton saaminen edellytti jo järjestön perustamista. Taistelun käyminen edellyttää aina taistelujärjestön muodostamista, olipa kyseessä sitte tilapäinen taistelu tai sellainen jota on jatkuvasti käytävä.

Ja tässä oli kyseessä taistelu jota ei vielä ole loppuun suoritettu, taistelu jonka ensimäinen niin sanoaksemme onnistunut ottelu on juuri päättynyt, mutta jota seuraa välttämättä uusia yhä suurempia otteluita, ja niiden varalta on varustauduttava siten että nyt muodostettu taistelujärjestö säilytetään ja sitä vahvistetaan kaikin keinoin.

Puutavaratyöläiset saavuttivat voiton järjestymällä unioon ja esittämällä vaatimuksensa järjestyneenä joukkona. Mutta kun taistelu ei ole loppunut, niin uniostakaan ei ole luovuttava, vaan käytävä sitä vahvistamaan kaikella tavalla. Nyt on käytävä kasvattamaan siihen liittyneitä joukkoja järjestön merkitystä tuntemaan, tottumaan järjestökuriin ja yleensä siihen tapaan, millä järjestynyt työväestö voi odottaa saavuttavansa voittoja.

Unio menettää merkityksensä, ellei sen jäsenistö seuraa aikaansa ja ota ohjelmaansa yhteiskunnallisiin suhteisiin tutustumista. Unio ei ole mistään merkityksestä, ellei sen jäsenistö käsitä sitä sekä taistelujärjestöksi että oppikouluksi, jossa opitaan tuntemaan ei ainoastaan ne suhteet joiden alaisena taistelu tapahtuu, vaan nekin suhteet, joiden alaisena työvoimatavaran myynti tapahtuu. Siis sanalla sanoen union, ollakseen kunnollinen unio, on muodostuttava sellaiseksi keskuslaitokseksi, jonka välityksellä työväestö käy taistelua kaikkia vihollisiaan vastaan, työnantajiaan vastaan työmaalla ja tietämättömyyttään vastaan henkisellä alalla.

Union ei saa muodostua vain työpaikanhankintalaitokseksi, joka koettaa monopolisoida jäsenistölleen määrätyt työpaikat mahdollisimman parhaasta maksusta, vaan laitokseksi, joka koettaa järjestää kaikki työläiset järjestöön tarkoituksella parantaa kaikkien elintasoa. Ei määrätyn ryhmän elintason korottaminen yläpuolelle jonkun toisen osan elintasoa saa olla union tehtävänä, alituinen pyrkimys poistaa kokonaan se taso mikä kulloinkin on alin.

Puutavara työläiset ovat huomanneet järjestymisen merkityksen kautta lännen ja jokaisen heistä tulisi siis käydä tarmolla tukemaan järjestöään. Jokainen voi saada tässä suhteessa tavattoman paljon aikaan sillä perin pikku tempulla, että itse liittyy järjestöön. Niin, siinä se on koko se sanomattoman vaikea tehtävä, — jos jokainen sen ottaa omaksi tehtäväkseen. Mutta kun on vielä niin paljon niitä, joilla on vallan väärä käsitys union tarkoituksesta, jää niiden tehtäväksi jotka sen jo käsittävät, selittää se niillekin jotka tässä suhteessa ovat vielä jälessä. Ja kun aina ja kaikkialla kehoitetaan työläisiä liittymään järjestöön, seuraa siitä ihan itsestään, että jokainen viimein liittyy siihen ja puolestaan tekee parhaansa union muodostamiseksi todelliseksi taistelu- ja kasvatusjärjestöksi.

Vähitellen saadaan työväestön mielipide muuttumaan entisestä unionta vierovasta ja tavallaan pelkäävästäkin sitä suosivaksi, vieläpä sitä kaipaavaksikin ja silloin, kun siihen päästään, ollaan jo kaukana siitä missä nykyisin ollaan, jolloin vasta perustettu järjestö saavutti pienen voiton ensimäisen ottelun jälkeen.

Puutavaratyöläiset, te olette perustaneet järjestön ja sillä te olette astuneet järjestyneeseen vastarintaan riistäjänne vastaan. Te olette sillä teollanne asettuneet oman luokkataistelunne tukijaksi. Te olette antaneet huomata heräämisen oireita itsessänne, ja ellette te halua uudelleen tulla painetuksi siihen helvetilliseen asemaan, jossa teillä ei ollut minkäänlaista sananvaltaa työsuhteittenne ylitse, on teidän voimistutettava järjestöänne, sillä uusia taisteluita on edessänne.

Ensimäinen viesti

Ylläolevalla otsikolla kirjoitetaan venäläisessä Rabotskaja Gasetassa sen tiedonannon johdosta, että Saksan sosialistit olisivat äskettäin kieltäytyneet luovuttamasta lisää varoja sodankäyntiin. Kirjoitus ilmaisee miten halukkaat Venäjän työläiset olisivat solmimaan rauhan joka takaisin rauhan kaikkien sotaakäyvien välillä. Siinä myöskin ilmenee, miksi väliaikaisen hallituksen oli äskettäin pakko julistaa että se ei käy sotaa valloituksien vuoksi. Se ei käy sitä siksi että Venäjän työväestö ei kannata valloitussotaa. Kirjoitus kuuluu:

Venäjän vallankumouksella on suuri kansainvälinen merkitys. Kansanvaltainen mullistus Venäjällä vie hyvän sanoman petetyille ja sorretuille kansoille. Sen tulee pelastaa sodalla myrkytetyt työmiehet petomaisten anastajain pyrkimyksien käskynalaisuudesta kaikissa maissa.

Me tiesimme sen. Ja me olemme onnelliset huomatessamme ensimäisen viestin ratkaisevasta Saksan työmiesten kannanmuutoksesta. Pietarin toimiston sähkösanomasta käy selville, että Saksan valtiopäivillä äänestettäessä ylimääräisen sotabudjetin johdosta, kaikki sosialidemokratiset edustajat äänestivät uusia sotamäärärahoja vastaan.

Eräät sos.-dem. edustajat — muutama kymmen koko luvusta 111 — jo aikaisemmin nykyisen sodan aikana olivat siksi miehekkäitä, että uskalsivat äänestää sotamenoja vastaan. Mutta jos mainitussa tapauksessa kaikki Saksan sos.-dem. valtiopäivämiehet yksimielisesti äänestivät sotaa vastaan, niin sellaisen ilmiön todellakin näimme **ensikerran.**

Ei saa erehtyä. Tämä on vallankumous, ei saksalaisten työmiesten nouseminen Wilhelmiä, ei Saksan valtaluokkia vastaan. Ei, tämä on vain **vastalause sotaa vastaan.**

Mutta toisin ei voinut vielä ollakaan. Me olimme saattaneet **toivoa** kansanvaltaista vallankumousta Saksassa ja Itävallassa tapahtuvaksi. Mutta meidän ei tarvinnutkaan odottaa sen pikaista toteutumista. Täytyy ottaa huomioon Saksan elämän erikoiset ehdot, sen poliittiset olosuhteet, sekä eri luokkien välinen suhde.

Niin ripeän kansanvaltaisen vallankumouksen tapahtuminen kuin Venäjällä, olisi hyvin vähän luultavaa Saksassa.

Siellä, vaikka onkin keisari hirmuvaltaisine taipumuksineen, vaikka suurtilalliset siellä ovatkin suurivoimaisia, — niin ei Saksassa kuitenkaan ole valtiollista orjuutta, kuten oli asianlaita Venäjällä tsaarin hallitessa. Saksan kansalla on yleinen äänioikeus valita edustajia valtiopäiville. Siellä toimivat maailman suurimmat työläisjärjestöt, ja on sanomalehdistön vapaus.

Niin, eikä yksinvaltainen hallitus Saksassa ole niin lahonneisuuden ja mädännäisyyden kyllästämä, kuin Romanovin hallitsijasuvun valta. Yksinvaltainen hallitusmuoto ei Saksassa ole niin peräti ollut asettuneena poikittain kansallisen kehityksen tielle, kuin Venäjällä. Se on vielä voinut yhdessä toimia kansan voimien kanssa, kuten on käynyt ilmi nykyisessä sodassa.

Ja, mikä tärkeintä, yksinvalta Saksassa nauttii vielä vallassa olevien luokkien kannatusta, ei ainoastaan suurtilallisten, vaan myöskin kauppa- ja teollisuusluokkien.

Erittäin tärkeätä on muistaa, että kansanvaltainen vallankumous Saksassa täytyisi suorittaa työläisluokan yksinään: tässä sitä muut kansanluokat eivät ainoastaan ole auttamatta, vaan vieläpä päinvastoin tekevät voimakasta vastarintaakin.

Saksan työläisluokan vallankumousliike ei voi tulla olemaan ainoastaan valtiollinen mullistus. Se lähenee yhteiskunnallista mullistusta, joka suuntautuu kaikkia porvariluokkia vastaan.

Tämä on tilanteen erikoinen vaikeus Saksassa. Tässä on yksi kansanvaltaistumisliikkeen hitaisuuden syy mainitussa maassa. Toinen syy on sodan.

Sodan hulluus on voimakkaasti syöpytetty saksalaisen työläisluokan aivoihin. Hyvin hitaasti haihtui sodan häkämyrkytys, sangen hitaasti kiihtyi entinen Saksan sosialidemokratien taipumus asettaa vaatimuksensa julkeiden sortajain etuja vastaan.

Niinpä näemme otetun sodan aikana ensimäisen päättävän askeleen ratkaisevaan taisteluun petomaisia imperialisteja vastaan, jotka saattivat Saksan kansan rikolliseen sotaan. Me kuulemme ensimäisen vastalauseen sodan jatkamista vastaan, ensimäisen ratkaisevan kieltäytymisen äänestämästä sotamäärärahain puolesta.

Tämän ohella on huomattava, että Saksassa, nähtävästi, tiedetään ainoastaan vallankumouksen tosiasiallinen voitto, mutta ei vielä ole tunnettu Työmiesten ja sotilaitten neuvoston edustajain julistus. Luultavasti juuri tämän vuoksi sosialisti Noske esitti valtiopäivillä, että "Venäjä uuden järjestelmän avulla aikoo saattaa sodan voitolliseen loppuun asti."

Työmiesten ja sotilasten neuvoston edustajain julistuksesta Noske ja hänen toverinsa näkevät, ettemme me pidä sodan jatkamista sinä keinona, joka voittaa lopullisesti sodan järjettömyyden ja kauhut, vaan kaikkien noiden kansanjoukkojen painostusta hallitseviin luokkiin mitä pikaisimman rauhan aikaansaamiseksi, ehdoilla, jotka kelpaavat kaikille kansoille.

Mutta Noske lausuikin jo: "Niinpian kuin Venäjällä määritellään rauhan pyrkimys sillä tavalla, että se voidaan pitää väliaikaisen hallituksen mielipiteenä, me vaadimme, että Saksan hallitus ryhtyy kaikkiin toimenpiteisiin, mitkä ovat välttämättömät pikaisen, kunniakkaan rauhan solmiamista varten Venäjän kanssa." Ja näin haastelee Noske — Saksan oikeistososialistinen jäsen.

Jos tällaisen rauhan solmiamisvaatimuksen esittää Noske, niin sitä enemmän saattaa odottaa siltä Saksan sosialidemokratisen puolueen osalta, joka on pysynyt uskollisena internationalen lipulle. Erittäinkin, kun he oikein saavat tutustua työm. ja sot. neuvoston edustajain julistukseen.

Tämä julistus ja Venäjän demokratian vallankumoustaistelu jo alkavat kantaa hedelmiä. Nyt meidän vielä täytyy täydentää alotteemme: täytyy saada väliaikainen hallitus kannattamaan meidän rauhanpyrkimystämme, ilmoittamaan koko maailmalle kaikesta anastuksesta kieltäydyttävän ja sovittavan rauhan solmiamisesta ehdoilla, jotka ovat kaikille kansoille kunnialliset.

Silloin on kaikkien maiden demokratian astuminen eteenpäin, silloin voivat riemujuhlaa viettää vapaus ja kansainvälinen rauha. Sen puolesta tosiaan kannattaa työtä tehdä!

Uusi sensuurilaki

Kongressissa on näinä päivinä hyväksytty uusi sensuurilaki, joka näyttää olevan verrattain vaarallinen sananvapaudelle ja siis kaikelle sellaiselle jolla on jotakin tekemistä työväestön etujen puolustamisessa nykyisen kaaostilanteen vallitessa. Vaikkakin laki nimellisesti selittää että sanomalehdistöltä ei riistetä arvosteluoikeutta hallituksen tekoihin nähden, niin annetaan siinä kuitenkin presidentille melkein täydellinen yksinvalta lakkauttaa sellaiset lehdet joiden katsotaan ajavan "kapinallisia ja valtiolle vaarallisia" oppeja.

Tavallisten olosuhteiden vallitessa, jolloin asiat tutkitaan ja tuomio julistetaan vasta tutkinnon jälkeen, ei sellainen laki olisi niinkään vaarallinen, mutta aikana jolloin saattaa vallita täydellinen mielivalta, se saattaa käydä totuudenpuhujalle hyvinkin vaaralliseksi.

Kun tulee kysymys "kapinallisten ja valtiolle vaarallisten" oppien ajamisesta, niin kuka esiintyy tuomarina? Syyttäjä itse, ja sellaisessa tapauksessa on tuomio tunnettu jo etukäteen.

Laissa selitetään, että presidentillä on valta asettaa voimaan elintarpeitten vientikielto, milloin hän katsoo yleisen turvallisuuden ja hyvinvoinnin sellaista edellyttävän. Mutta kun otamme huomioon minkä luokan edut sillä taholla lasketaan maan eduiksi, niin yleinen turvallisuus ei tule vaatimaan vientikieltoa, ainakaan ennen kuin suuri osa työläisistä on jo lakannut elintarpeita kuluttamasta. Postihallituksen oikeudeksi jää kieltää vastenmielisiltä lehdiltä postilupa ja se kai riittänee kin sulkemaan suun niiltä, jotka eivät miellytä wall-katulaisten raharuhtinasten etujen vartijoita. Vakoilusta rankaiseminen jää presidentin oikeudeksi, samoin kuin Amerikan vesillä liikkuvaa kauppalaivastoa koskevien säädöksien laatiminenkin.

Kun vielä otamme huomioon, että laki siirtää presidentille vallan rangaista värväyksen vastustajia, "salaliittoutuneita" ja niitä jotka koettavat synnyttää armeijassa tottelemattomuutta, niin saamme oivallisen käsityksen siitä vallasta, jonka "kansanvaltaisen hallituksen" esimies on saanut. Hänestä riippuu tullaanko jonkun yksityisen luona toimittamaan kotitarkastus, ja minkälaiset passisäädökset tulevat olemaan.

Sanomalehdistöltä ei riistetä arvosteluoikeutta, mutta siltä voidaan riistää postioikeudet arvostelunsa johdosta. Mitä eroa on siis itse asiassa sillä miten sen suu tukitaan, kunhan se vain tukkoon saadaan. Parempihan olisi ennakkosensuuri kuin sellainen ansa johon tämä laki ajaa.

Luonnollisesti se ei haittaa tämän maan porvarilehdistöä, sillä eihän se vaadi sellaisia kuin esim. vientikieltoa koskaan. Eihän se ole sitä vaatinut tähänkään saakka.

Työväen lehdistö on vaatinut vientikieltoa ja selittänyt kansan etujen sellaista vaativan; selittänyt turvallisuuden olevan taatun sillä, mutta sen ääntä ei ole kuunneltu. Jos vientikielto olisi pantu voimaan heti sodan alussa, niin sodassa ei oltaisikaan. Ja se vaatii sitä edelleenkin, se vaatii että elintarpeet kulutettaisi täällä eikä muualla, mutta vaikka se osoittaa numeroilla, että niitä ei saisi kulettaa pois, koska täällä sen takia uhkaa nälänhätä, niin sellaisista veroituksista juuri voi olla seurauksena postiluvan kieltäminen.

Sensuurilakeja ei olisi tarvittu ollenkaan jos olisi seurattu työväen lehdistön neuvoa ja oltu puolueettomia rehellisesti, eikä seurattu Wall kadun raharuhtinaitten määräyksiä.

Järjestömme asioita

Muutoksia puhetilaisuuksiin

Ennemmin ilmoittamiini puhetilaisuuksiin täytyy tehdä seuraavat muutokset:

Lauantai, 19 p. iltana en esiintulleista syistä, voi järjestää puhetilaisuutta Ballardiin. Tuona iltana, 19 päivä, puhun Pearsonissa sikäläisten naisten toimimassa tilaisuudessa. Sunnuntaina, 20 p., puhun Coal Creek'issä klo 3 iltapäivällä ja saman päivän iltana Ballardissa. Sitte seuraavana lauantaina, 26 p., Everettissä, kuten jo ennemmin ilmoitin. Mutta sunnuntaina, 27 päivä, puhun McMurray'ssa. En mitenkään muuta sunnuntaita voi McMurray'n saada järjestettyä ja siellä lokarien ja lokarifarmarien, on mahdoton muulloin kokoontua. Everettiin voimme järjestää toisen tilaisuuden jonakin viikko-iltanakin.

Tov. Leo Leino.

Yleisiä uutisia

Venäläiset kenraalit eroavat

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

renssin pitämisen suhteen Thomas myönsi, että olisi suotavaa, että sosialistit kaikissa maissa käsittelisivät kysymystä päästäkseen selvyyteen rauhanehdoista ja kaikista muista seikoista, mutta hän erikoisesti varoitti, että olisi varottava, ettei Saksan 'juonittelu' saisi käyttää sosialistien toimintaa hyväkseen. Tämän yhteydessä hän teroitti mieliin, että mailman kansanvaltaiset maat ovat sodassa preussilaista militarismia vastaan ja että kaikkien tulee taistella yhdessä Saksan kukistamiseksi.

Englanti pelottelee Japanilla.

Lontoo, 15 p. toukok. — Reuterin toimisto on Pietarista saanut sähkösanoman, jossa ilmoitetaan, että Englannin lähettiläs Buchanan on Pietarissa antanut julkisen lausunnon suorastaan kieltäen valheellisiksi ne huhut, että Englanti olisi neuvotellut Japanin kanssa japanilaisten hyökkäyksestä Siperiaan siinä tapauksessa, jos Venäjä luopuisi liittoutuneista.

Edustajahuoneessa asian suhteen tehtyyn välikysymykseen vastasi Bonar Law hallituksen puolesta selityksellä, ettei Japanin ja Englannin välillä ollut olemassa mitään asiaa koskevia sopimuksia.

Ranskalaiset huolissaan Venäjän suhteen.

Pariisi, 15 p. toukok. — Pariisin kaikki päivälehdet ovat katkeroina Venäjällä tapahtuneitten viimeisten tapahtumien johdosta. Sotaministeri Gutshkoffin ja kenr. Korniloffin, Gurkon ja Brussiloffin eron katsotaan merkitsevän Ven. sotaisen taistelukyvyn kokonaan raukeamista. Rojalistinen lehti Gaulois menee pisimmälle julistaen, että Venäjän vallankumoukselliset ovat tehneet vararikon.

Venäläiset vetoavat saksalaisiin työläisiin.

Pietari, 15 p. toukok. — Työväen ja sotilaitten neuvosto on lähettänyt Saksan ja Itävallan sosialisteille vetoumuksen, jossa pyydetään heitä estämään "Saksan armeijaa tulemasta Venäjän vapauden teloittajaksi". Samalla vetoumuksessa pyydetään, että saksalaiset ja itävaltalaiset sosialistit estäisivät sotajoukkojen siirron läntiselle rintamalle, koska keisarillinen hallitus päästyään voitolle tulisi rusentamaan saksalaisen työväestön sekä kansainvälisen työväenliikkeen. Sen jälestä sanotaan:

"Kansainvälinen työväenliike saakoon rauhan, jota Venäjän vallankumoukselliset ovat julistaneet haluavansa. Tarkoituksella saada kaikkein maitten köyhälistön voiman yhdistetyksi olemme päättäneet johtaa kaikki sosialistit yhteiseen kansainväliseen neuvotteluun."

Sotatarviketyöl. jatkavat lakkoa Englannissa

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

välineitä joita he tarvitseisivat. Se on vakavin puoli koko kysymyksessä."

Pitemmälle Addison selostuksessaan ilmoittaa, että pantsaroituja autoja katsotaan niin välttämättömäksi rintamassa, että hallitus on määrännyt käytettäväksi 2,000 tonnia teräslevyjä niitten rakentamiseksi viikottain.

Sotatarveministeri sanoi lakkotilanteen maanantaina vielä olleen samallaisen kuin edellisellä viikolla. Manchesterissa työhön palanneitten lukumäärä ministeristön tiedon mukaan oli noin 50 prosenttia ja niitten jotka olivat poissa työstä arveltiin olevan sitä vain juhliakseen kuninkaan Manchesterissa vierailun johdosta.

Surrey'ssä on hallitus kieltänyt lähelle sijoitetussa hoitolassa olevat raajarikkoiset sotilaat liikkumasta tehdaskaupungilla ja yleensä seuduilla, jossa lakkolaiset saattaisivat tavata heitä, koska sellaisen epäillään olevan omiaan kiihdyttämään lakkolaisten mieliä, lakkolaiset kun ovat lakossa suojellakseen nuorempia työläispoikia värvätyiksi joutumasta. Surreyssä sanotaan joukon lakkolaisia palanneen työhön.

Lontoon automobiili-ajureista on osa palannut takaisin palvelukseensa, joskin osa on vielä lakossa. Riitakysymys on jätetty hallituksen välityksellä sovitettavaksi.

Seitsemän henkilöä pyrkii Portlandin pormestariksi

Portland, Ore., toukok. 15 p. — Tämän kaupungin majuriksi on tällä kertaa pyrkimässä seitsemän henkilöä ja komissioneerikokelaita on kaikkiaan 18. Majurinkokelaat ovat: George Menzel, sosialisti, W. L. Brewster, Emilie Beyer, William E. Smith, George W. Caldwell, Elmer L. Amidon ja Charles P. Church. Paitsi majurin ehdokasta, on sosialisteilla kaksi komissioneriehdokastakin, nim. Emilie Beyer ja William E. Smith.

INTIAANITKIN SOTAMIEHIKSI.

Helena, Mont., toukok. 14 p. — Sotasihteeri, Baker'ilta, saapui tänään sähkösanoma, jossa kehotetaan rekisteröimään kaikki sotamiehiksi kelpaavat intiaanit Montanan valtiossa sotatarkotuksiin. Montanassa arvellaan olevan sotilasijässä olevia intiaaneja kylliksi monen armeijakunnan muodostamiseen.

Vakoojalaki pääpiirteissään hyväksytty

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

huoneessa hyväksytty lakiluonnos puhu mitään siksi, että siinä käsitellään asiaa vain yleisesti jakamatta sitä yksityiskohtiin.

Vakoomisesta, s.o. useimmassa tapauksessa sotilassalaisuuksien julkaisemisesta ja viholliselle toimittamisesta, määritellään senaatin vakoojalaissa monenmoisia rangaistuksia.

Ja mikäli Amerikan vesillä liikkuvat kauppalaivat ovat kysymyksessä, säätää senaatin hyväksymä vakoojalaki ankaria rangaistuksia laivastoliikkeitten ilmaisemisesta, väärien tietojen levittämisestä ja kaikenlaisen muunkin tavallisen häiriön aikaansaamisesta. Myöskin laaditaan siinä ankaria pykäliä esteitten tekemisestä rekryyttien värväykselle. Ja samaten säädetään siinä hallitukselle aseitten takavarikoimisoikeus, sekä säädetään erikoismääräyksiä ja ehtoja aseitten maasta pois lähettämiselle.

Kaikille yrityksille saattaa Yhdysvallat huonoon valoon toisten maitten silmissä ja omaisuuden hävittämisestä säädetään senaatin lakiluonnoksessa myöskin raskaita rangaistuksia.

Mikäli matkapassien julkaiseminen on kysymyksessä, niin vaikeutetaan niitten saantia senaatin lakiluonnoksessa melkotavalla ja niitten väärentämistä koskevia rangaistuksia kovennetaan huomattavasti. Myöskin annetaan tässä lakiluonnoksessa hallitukselle huomattavan vapaat kädet kotitarkastusten ja muitten omaisuuksien tarkastusten tekoon.

Mutta kuten jo ennemmin huomautettiin, eivät nämä lakimääräykset tällaisessa muodossa vielä ole lopullisesti Yhdysvalloissa tulleet hyväksytyiksi, sillä niissä saattaa vielä tulla huomattavia muutoksia tehdyksi, ennenkuin ne saavat kummankin huoneen hyväksymisen. Tähän mennessä on näet vain yleinen suunta lakiluonnoksesta hyväksytty ja sen yksityiskohtainen käsittely tapahtuu vielä senaatin ja alahuoneen yhteisessä konferenssessa, jonka jälkeen lakiesitys vasta uudelleen palautetaan senaatin ja alahuoneen erikseen käsiteltäväksi ja lopullisesti hyväksyttäväksi.

Kolme kuollut kerosiinikannun räjähtäessä

Jeffersonville, Ind., toukok. 15 p. — Mrs. Robert Mull, 22 vuotias farmarin vaimo Bordenissa, Ind., sai tuhoisia palohaavoja ja hänen kolme lastaan paloi kuoliaaksi, kun kerosiinikannu räjähti Mrs. Mulle'in sytyttäessä tulta uuniin.

Rahtimaksujen korottamispuuha

Washington, D. C., toukok. 14 p. — Tänään on valtioitten välinen kauppakomissioni julkaissut, milloin julkiset kuulustelut ja ristikuulustelut tullaan toimeenpanemaan sen johdosta, että Yhdysvaltain rautatieyhtiöt ovat vaatineet oikeutta saada kohottaa rahtimaksuja 15 prosentilla. Kaikkiaan tullaan näitä kuulusteluja toimittamaan kolmen viikon kuluessa alkaen toukok. 23 p. ja niissä tullaan ottamaan huomioon sekä lähettäjien että rautatieyhtiöitten mielipide ja todisteet, ainakin mikäli julkaistusta kuulustelulistasta voi päättää.

Toukok. 23 p. aletaan kuulustella rautatieyhtiöitten todistajia, toukok. 28 ja 29 p. kuulustellaan karjan ja viljan lähettäjiä, sekä yleensä maan kaakkoisosan suurempia tavaralähettäjiä. Toukok. 30 p. tullaan kuulustelemaan Washingtonin ja Oregonin valtioitten puutavaran ja hedelmäin lähettäjiä, sekä yleensä Tyynenmeren rannikon pohjoisosan suurimpia tavarainlähettäjiä. Toukok. 31 ja kesäk. 1 p. joutuvat ristikuulusteluun rautatie- ja yleisten kulkulaitosten komissiooni, kesäk 2 p. Californian sitrushedelmien ja loistenkin hedelmien kannuttajat, kesäk. 4, 5 ja 6 p. kootaan yleisiä tietoja rautatie- ja yleisten kulkulaitosten komissioonia varten, 7 ja 8 p. toimeenpanevat rautatieyhtiöt väittäjäisensä ja esittävät omat 'pointinsa' ja lopulta kesäk. 9, 11 ja 12 p. pohditaan rautatieyhtiöitten aluesopimuksia.

On siis odotettavissa sarja kuulusteluja ja kiivaita väittäjäisiä, joissa eri kapitalistiryhmät tulevat törmäämään vastakkain ja joissa tietenkin isommat pitävät puolensa ja pienemmät häviävät ja saavat tyytyä siihen, että tappionsa kiskovat kuluttavalta yleisöltä takaisin.